

Tydzień 4 / Ty masz słowa życia wiecznego / Dzień 17

Prawa przyjaźni z Chrystusem: J 15, 12-15

[W czasie ostatniej wieczerzy Jezus powiedział] To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.

Modlitwa przygotowawcza: Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Rozważaj, jak patrzy na Ciebie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia na modlitwie, aby to Duch Święty ją prowadził, usuwał wszystkie przeszkody oraz oczyszczał Twoje intencje, czyny i wszelkie działania, kierując je ku większej chwale Boga.

Obraz: Wchodząc w modlitwę, przypomnij sobie tekst, który będziesz rozważać – możesz go jeszcze raz przeczytać, a następnie zaangażuj swoją wyobraźnię. Wyobraź sobie spotkanie z przyjacielem, który otwiera przed Tobą serce i dzieli się ważnymi przemyśleniami. Jaka jest atmosfera tego spotkania? Jak Twoje serce reaguje na słowa przyjaciela? Co się w Tobie rodzi w takiej chwili?

Prośba o owoc: W dzisiejszej modlitwie poproś o serce wierne Bogu dobremu.

1. „[...] abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem.” Wybór, aby miłować Boga, jest też zaproszeniem, aby miłować bliźniego. Wzorem tej miłości jest życie i postawa samego Jezusa. To w drodze nieustannego zgłębiania Jego bezwarunkowej miłości do człowieka oraz poczuciu bycia przez Niego kochanym kryje się źródło naszej zdolności kochania. Jak doświadczasz miłości Jezusa? Co sprawia, że zapominasz, iż Bóg Cię kocha? Co oddala Cię od miłości Boga i drugiego człowieka?

2. „[...] jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję.” Bóg czyni nas swoimi przyjaciółmi, których miłuje do końca. Jego miłość pragnie naszego życia i jest gotowa na wszystko, by to życie ocalić – odkupić przez ofiarę z samego siebie. My również stajemy się przyjaciółmi Boga, gdy miłujemy Go taką samą miłością. Stawiamy Jego życie w nas ponad wszystko inne. Co pomaga Ci przyznać Bogu pierwsze miejsce w swoim życiu? Jak możesz być temu wierny w codzienności?

3. „[...] oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.” Przyjaciół to ten, przed którym możemy otworzyć swoje serca, kto zna nas dogłębnie. Jezus – Syn Boży zaprosił nas do przyjaźni z sobą. Pokazał nam całe swoje serce i to, co w nim jest – miłość Ojca. Dobry Bóg nas kocha i pragnie relacji z nami. Zaprasza do spotkania, które będzie owocowało w nas Jego miłością. Co utrudnia Ci przyjęcie Bożego zaproszenia do relacji przyjaźni? Jak pokonać tę przeszkodę? Jak znaleźć i wybrać to, co Ci w tej przyjaźni pomaga?

Rozmowa końcowa: Na koniec porozmawiaj z Bogiem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Opowiedz Mu o swoim lęku. Podziel się uczuciem niepewności. Wyraź nadzieję na prawdziwe spotkanie. Bądź szczery przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś, lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z Przyjacielem. Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy *Ojcie nasz*.